

Divadlo pro Lublaň

Bc. Ján Vyšný – diplomant

Vedoucí práce – MgA. Ondřej Císler, PhD.

České Vysoké Učení Technické v Praze, Fakulta Architektury

Thákurova 9, 166 34 Praha 6

Ústav nauky o budovách 15118

Školní rok: 2017/2018 LS

Oponentský posudek

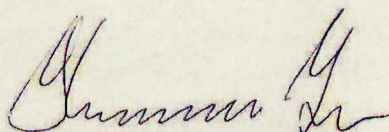
Analytická část práce seznámení se s městem Lublaní je encyklopedickým zdrojem a k výběru místa nebo tématu nedává odpověď! Chápu, že diplomové práce zadává vedoucí atelierů, ale i přesto bych očekával, že student tímto vstupuje do profese, a bude se tudíž více zaobírat místem, které řeší, jinak než formou encyklopedického výčtu informací o Lublaní a Plečnikovy, navíc u tématu jako je divadlo pro Lublaň, kde česká architektonická kultura dokázala své velmocenské postavení v rámci Rakouska-Uherska. Vztah Prahy a Lublaní není jen o Plečnikovi, který je notoricky známý, nýbrž o vztahu dvou měst, jež se vzájemně respektovala již od XIX. století. Během romantismu obě města objevila řadu společných rysů, jako je právě silná měšťanská kultura která se v druhé polovině XIX století odkazovala a na slovansky mluvící divadla a fungovala kolem nich. Tento kulturní fenomén byl materializován i v architektonické podobě, kdy čeští architekti stavěli divadla ve Slovinsku.

Tato vstupní informace celou práci posunuje o patro jinač a cítím, že autor tyto věci ví a je si jich vědom, jen nejspíš nepovažoval za důležité, aby se s nimi v analýze pracovalo, což považuji za velkou škodu. Jak z práce vyplývá, zadání spočívalo ve vytvoření funkčního divadelního celku ve vnitrobloku v návaznosti na proluku, která se v budoucnu stane památkou. Opuštěné budovy jsou zbourané a na jejich místě je vystaven nový program, který si svým měřítkem pohrává s okolní zástavbou a chytře ponechává jednotlivé provozy budovy divadla oddělené od sebe, divadlo, koleje, dílny. Celý vnitroblok je otevřen novým průchodem do Kongresového Trgu a parku Zvezda a otázkou je, jestli náhoda není tímto zásahem estetický dojem z vnitrobloku, do kterého se vstupuje Knaflijevým průchodem, najednou až moc exponovaný, zda není fasáda divadelního sálu příliš exponovaná a v rozporu s drobnou atmosférou vnitrobloku. Na druhou stranu je architektura samotného divadelního sálu s dřevěným krovem nesrozumitelným způsobem práce s novým prostorem, kdy historizující ještě tvar podpořen i historizující konstrukcí. Pohyb diváků do vyšších balkonů a pater je jakousi chodbou v přízemí vpravo od vstupu do přízemí sálu, kde se ocitáme na neprosvětleném schodišti, přestože se nachází na fasádě domu. Vstup do horního komorního sálu taktéž vede tímto schodištěm a cesta zpět nebude stejně příjemným zážitkem jako cesta k horním balkonům nebo malému sálu v podkroví. Autor bezesporu navštívil Tartiniho divadlo v Piranu, kde kontrast mezi malým, tmavým a malým světlým prostorem je skvělou ukázkou divadelní architektury. Možná by stálo za to se u divadelní budovy více věnovat vnitřku než venkovním fasádám.

I přes tyto kritické řádky gratuluji autoru že si jako vstup do profese vybral tak náročnou úlohu ve městě, které je za posledních 100 let jednou z architektonických velmocí. Navrhují známku C+.

V Praze dne 06.06.2018

Igor Kovačević

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Igor Kovačević', written in a cursive style.